



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 56/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., P., zastúpenej advokátom JUDr. T. Š., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Michalovciach v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 1606/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., odmieta ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2004 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti CLASSINVEST o. c. p., a. s., V. n. T. K sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie pre advokáta JUDr. T. Š., K. Toto splnomocnenie mu udelila obchodná spoločnosť EUROINVEST o. c. p., a. s., 21. januára 2004. Oznámením zo 4. februára 2004 doručeným ústavnému súdu 17. februára 2004 JUDr. T. Š. opravil sťažnosť v tom zmysle, že správne má byť ako sťažovateľka označená

obchodná spoločnosť EUROINVEST o. c. p., a. s., P. (ďalej len „sťažovateľka“), a to vzhľadom k tomu, že v priebehu konania pred Okresným súdom v Michalovciach (ďalej len „okresný súd“) došlo 21. októbra 1998 k postúpeniu pohľadávky, a preto súčasným účastníkom súdneho konania, a teda aj konania pred ústavným súdom, je sťažovateľka. Sťažnosť sa týka porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 1606/97.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 Sk, ako aj úhradu trov konania pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti vyplýva, že obchodná spoločnosť CLASSINVEST o. c. p., a. s., požiadala ešte 21. februára 1997 o vydanie platobného rozkazu proti P. O. (ďalej len „odporca“) na sumu 1 050 Sk. Hoci okresný súd 8. apríla 1997 požadovaný platobný rozkaz vydal, proti výroku o trovách konania podal odporca odvolanie a okresný súd až dosiaľ o trovách konania nerozhodol. Preto vec obchodnej spoločnosti CLASSINVEST o. c. p., a. s., doteraz nie je právoplatne skončená. Sťažnosť predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní bola akceptovaná, lebo prípisom z 26. novembra 2003 predseda okresného súdu uznal sťažnosť za dôvodnú. Uvedeným postupom je podľa sťažovateľky porušené jej základné právo vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z prípisu predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 2053/03 z 26. novembra 2003 adresovaného obchodnej spoločnosti CLASSINVEST o. c. p., a. s., vyplýva, že sťažnosť na prietahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. Ro 1606/97 je dôvodná. Súdna tajomníčka 8. apríla 1997 vydala platobný rozkaz sp. zn. Ro 1606/97. Proti výroku o náhrade trov konania podal odporca odvolanie. Dňa 14. mája 1997 bola vec pridelená do senátu JUDr. M. S. Sudca bol predsedom okresného súdu upozornený, aby vec vybavil bez prietahov.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že konanie vedené pod sp. zn. Ro 1606/97 sa vedie medzi navrhovateľom CLASSINVEST o. c. p., a. s., V. n. T., a odporcom o zaplatenie 1 050 Sk. Na strane navrhovateľa nedošlo k zmene účastníka konania. V spise sa nachádza návrh na začatie konania, splnomocnenie, platobný rozkaz, odpor proti platobnému rozkazu, potvrdenie o úhrade trov konania odporcom, uznesenie sp. zn. Ro 1606/97 z 20. februára 2004.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Článok 48 ods. 2 v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým

je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 1606/97, ktoré sa začalo 21. februára 1997 a nie je k dnešnému dňu skončené na súde prvého stupňa, porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažnosť bola podaná zjavne neoprávnenou osobou. Sťažovateľka nebola a do dnešného dňa ani nie je účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. Ro 1606/97. Nie je preto ani aktívne legitimovaná na podanie sťažnosti. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že na skúmanie prípustnosti návrhu na začatie súdneho konania, právomoci o ňom konať a rozhodnúť, či splnenia iných zákonom ustanovených náležitostí (podmienok) je zásadne príslušný orgán, ktorý rozhoduje o merite návrhu – inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc skúmať to, či návrh zodpovedá tým podmienkam, ktoré pre konanie o ňom ustanovuje príslušný kódex. Do tejto kategórie patrí aj posúdenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu na základe singulárnej sukcesie (zmluvy o prevode pohľadávok) podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku. Sťažnosť v danej veci neobsahuje žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by ústavný súd mohol v rámci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zasiahnuť do výkonu tejto právomoci všeobecných súdov (*mutatis mutandis* I. ÚS 167/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba sťažovateľku považovať za subjekt zjavne neoprávnený (I. ÚS 101/03). Preto ústavný súd v súlade s ustanovením § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004